

ZOMBOR és VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSEG:

Grómon- és Zrinyi-utca sarkán, I-só emelet,
hova minden a lap szellemi részét illető közlemények, intézkedések,
kéziratok nem adnak vissza.

Felolvas szerkesztő:

Dr. MOLNÁR GYULA.

KIADÓHIVATAL:

Oblát Károly könyvnyomdája Zomborban,
hova az előfizetések és minden a lap anyagi részét illető közlemények, intézkedések
és ezek díjai fizetendők. — Hirdetések előre fizetendők.

Előfizetési árak: Egész évre 8 frt — Félévre 4 frt — Negyedévre 2 frt.
Néptanítóknak egész évre 6 frt — Félévre 3 frt — Negyedévre 1,50. — Egyes szám ára 10 kr.

Megjelenik hetenként kétszer:

Vasárnap és esztendőrtökön.

Tisza Kálmán.

A történelem átvette Tisza Kálmánt.

Ó most már egyedül a történelem.

Tizenöt évig kormányozta Magyarországot s a történetírő — majdan, ha elvárhatja a pártszenvédely dühe, — higgadtan és igazságosan fog fölőtte ítéletet mondani.

S ezzel azokra is ki fog mondani az ítélet, a kik Tisza Kálmán politikája ellen oly ekkeseredett harcot folytattak.

Volt-e joga az ellenzéknek Tisza megbuktatására törekedni s a 15-éves uralom a nemzet akarátán avagy önkény és erőszakon épült-e föl?

Az elfogulatlan, az érdektelen ítélet meg fogja mondani.

Mi nem ítéletet, mi meggyőződést mondunk ki, mi nem a történelem szavát, hanem lelkünk érzületét tolmácsolhatjuk csak.

S a mi meggyőződésünk, lelkünk érzülete az, hogy hálát kell adnunk a magyarok istének, hogy Tisza Kálmán többé nem miniszterelnök, hogy a hosszú uralom véget ér.

Igaz, hogy végigtekintve a 15-éves korszakon, mely Tisza-aera nevet visel, sokat találunk, a miből megnyugvást meríthetünk a jövőre nézve.

S igaz, hogy dicsérni tudjuk Tisza Kálmánt az ő hűvének szavaival.

Mert miben áll az ő hűvének dicsérete?

Azt mondják, hogy Tisza Kálmán mindenható volt s e mindenhatóságával nem élt vissza olyképp, hogy elnémesítette volna az országot, hogy politikai jogainkat konfiskálta volna, parlamentünket elvette volna, szó-lás és sajtószabadságunkat eltörölte volna.

Igaz, bíz'a, — Tisza nem hozta be a closure-t, nem

hozta be újra a botbüntetést, a nemzet alaptörvényeit nem törölte el, és sok — igen sok oly dolgot nem tett, a mit pedig a török uralom alatt megtettek.

Tisza sokat árthatott volna azon a polezon, amelyen volt, de nem tette.

* Összes bűne abban kulminált, hogy minden áron majoritást teremtett magának.

Megteremtette ezt nemesak a választások alkalmából, hanem a törvények megalkotásánál is.

A 15 éven át alkotott törvények mindegyikében gondoskodva van arról, hogy Tisza majoritást tudjon teremteni.

Már most, hogy ezen törekvés által korrumpáltatott az ország, — az nem Tisza bűne, mert ő csak majoritást akart.

És ezen majoritás által Magyarország államisága megszilárdult. A külföld egy konszolidált államot lát maga előtt.

Ez a konszolidáció Tisza érdeme.

E példán indulva el. — Szapáry gr. még nagyobb érdemeket teremthet magának Tiszáénál.

Egyebet se kell tennie, mint most már nem 15 évig, hanem — ha lehet — 25 évig kormányozni az országot.

Igy a konszolidáció műve előbb e halad, és a külföld gyönyörködik benne.

Maga a nemzet?

A nemzet: a többség; a többség: a kormány.

Szeretnők azt a történetírőt látni, a ki mélyen bele nézve a nemzet szívébe, azt találalndja, hogy a Tisza-aera szerencsés volt az országra nézve.

Befejeztük bücszítatónkat.

Reméljük, hogy több szavunk nem lesz Tisza Kálmánról.

Márczius 15.

Különös része az évnék! Van valami a levegőjében, a mi nemesak az alvó természetre, hanem az emberekre is ébresztőleg hat, ép úgy, mint az elvetett magra, a fakadó rügyre és fésző bimbóra.

Eszméket kelt, új eszméket, és olyan tettere ösztönöz, melyek az eszmék megvalósítására vezetnek. A nagy történeti események ideje ez, és alig van nemzet, melynek történetében a márcziushoz világraszóló átalakulások emléke ne fűződnék.

Mi, magyarok, márczius 15-én ünnepeljük nemzeti ebredésünk dicső napját. Ezen a napon léptünk át a középkorból az új korba. Márczius 15-én futott fel hazánk egén a népszabadság hón vart napja és e napon törtük szét a szarnoskág rabbilléseit, melyek oly súlyosan nehezettek nemzetünkre.

Márczius 15-én mondtuk ki legelőször, hogy rabok többé nem leszünk és megragadva régi lobogónkat, ráirtuk e szavakat: „Szabadság, egyenlőség, testvériség!”

Szabodok akartunk lenni, mert a magyar természetével ellenkezik a szolgaság.

Egyenlők akartunk lenni, mert minden magyar hű fia e nemzetnek és egyenlő szeretettel csüng hazáján.

Testvérek akartunk lenni, mert a közös cél összeforrasztotta lelkünket és elenyésztette a felekezeti és osztálygyűlölet szikráját. Csak egy óhaj dagasztotta mindnyájunk keblét, a hazát virágozóvá és népét boldoggá tenni.

Vezérlő államférfiaink e törekvésnek szentelték fáradsatlan munkájukat és a mit a mai nemzedéknek hátrahagytak az, az alkotmányos szabadságon kívül az a dicső emlék is, mely bennünket mindenha arra buzdíthat, hogy miképp kell a hazát szeretni, miképp kell érte élni és meghalni.

A mai időben már nem annyira a szabadság kérdései, mint inkább a létért való küzdelem föltételei képezik a nemzetek és népek harcainak rugóit.

A lefolyt évek idusai a szabadság kivívásának meg-megnyuló emléknapi voltak, szentül a márczius

A „Zombor és Vidéke“ tárczája.

Mikor a madarak . . .

Mikor a madarak S mikor a madarak
Tavaszi dalt zengtek, Elköltöztek őszszől,
Akkor vallottunk mi Akkor esküdtél meg
Egymásnak szerelmet, Egy más szeretőddel.

Szép holdvilágos . . .

Szép holdvilágos este volt,
Hogy föléd válnom kellett;
Ott ültünk némán, szóltanul
A kertben egymás mellett.

Keblemre hajtvva fejedet,
Pataként hullt a könnyed;
Szeretni nem, — csak sirni tudsz,
No, mert az sokkal könnyebb!

Lányi Adolár.

A jelszó.

Kenderes Mihály téglavetőnek a felesége olyan helyre aszszony volt, hogy mikor begyött a piacra, már messziről észrevette a férfiesereg papusa esatogását. Az a kis sárga papus olyan büvösen esatogott, a piros virágú selyem kendő olyan bájosan simult a pihető kebelre, meg a két tüzes szem olyan szikrákat szórt ki a tarka kendő alól, hogy nem akadt férfi, a ki ezeknek a láttára ne sóhajtott volna legalább egyet. Hanem hát hiába sóhajgtattak. Azoknak a bogár szemeknek édes pillantását, meg azoknak a pihető kebleknek bűvölőjét nem élvezhette más ember, csak a hites férje, az irigylendő téglavető, Kenderes Mihály.

A sorsnak ez a mostoha intézkedése leginkább bosszantotta Gígó Marczit, a harmadik cigánybanda putykását.

Gígó Marczit se volt valami kivetni való legény, mert neki is volt olyan két szeme, hogy akár szallonnát lehetett volna pirítani a tűzénél, meg volt olyan fekete bodor haja, hogy még a Kenderes Mihályné huncutkája se pöndörödött jobban az égnek.

No meg ami fölölog, olyan szépen fújta a klarinétján a nótát, köszívnek kellett lenni annak teher esednek, a ki ne sóhajtott volna utána.

Mindezek daczára Kenderes Mihályénak mégis csak köszívű volt, mert hiába hangzott estende a téglavető putri felé a klarinét bus hangja, hiába vetett rá Gígó Marczit epedő pillantásokat, hiába vallotta uton-utólen a leghőbb szerelmet, azért hajthatatlan maradt s engedte epedni, busongani a szerencsétlen putykás vergődő szívét.

Hanem Gígó Marczit nem az a legény volt, a ki egypár elutasításra meghátrált volna. Nem a! Annál inkább belemelegedett az ostromba, minél jobban rártartos volt az aszszony.

Utóvégre aztán már Kenderesné is megunt a dolgot, mert attól tartott, hogy még hirbe is keverheti az a boldog cigány s kapta magát elmondta az urának, hogy nem hagy neki békét a Gígó Marczit, hát togyen róla.

— No, majd tesztek róla, anyjukom.
— Hat oszt, hogy tesz róla kigyelmed?
— Hat ugy, hogy mond nek, hogy szereted, s jöjjön el holnap estére hozzád, de ugy, hogy a keményben ereszkedj be, mivel másképp szétépi a bodri.
— Elment kendnek az esze?
— Dehogy ment, édes anyjukom! Ne érts felre. Majd te helyetted én várom.

Kenderesné rögtön átlátta a tervet s más nap már szívélyes pillantásokat vetett a szerelmes cigányra, sőt midőn bekanyarodtak a piac felé, azt mondta neki; ma este nem lesz otthon az uram, ha el akarsz jönni, szivesen látlak, de ugy intézd a dolgot, hogy a putri keményben ereszkedj be, mivel ha az udvarnak kerülsz, szétépi a bodri.

— Hogy ne mennék, szerelmes drágalátos anyjalom?
— No hát 10 óra után várlak!
— Gígó Marczival meg lehetett volna fogatni a ezinögét röptében, annyira felelevenítette ez a váratlan, hirtelen fordulat. Nem is birt magával s minden ember, a ki találkozott vele, hamar leolvasta arczáról a nagy örömet.

Annak, a két sétálgató diáknak is feltűnt ez a jelenség, a kik Gígó Marczival véletlenül találkoztak. Meg is kérdezték a

nagy öröm okát s a szerelmes cigány elég lovagiatlan volt elárulni a titkot.

A két diák szíve is dobogott a szép téglavetőné után s így nem esoda, ha irigykedve néztek a boldog Marczira s rögtön azt kérdezték, hogy: „Hat mi nem mehetnének el Marczit?”

Marczit gondolkozott egy keveset, aztán azt mondta: „De bizony eljöhethének, mert segítségre is volna szükségem, amennyiben a keményben kell beereszkedni s az egymagamban nehezre esnek.”

Megegyezett tehát a három fiu s sötét este ott voltak a téglavető putri tetőjénél. A két diák azonban előre kikötötte, hogy először ők mennek le, mivel ha már segédkeznek, hát először ők akarják élvezni a szép téglavetőné csókját. Megállapították azt is, hogy „fityfity” lesz a jelszó. Ha a leeresztett azt a jelszót elkiáltja, akkor a másik kettőnek fel kellett rántani.

A téglavető Kenderes Mihály pedig ezalatt ott várt a pítarban s készen tartott egy tüzesített lapatot.

Alig ért le az első diák, Kenderes Mihály az ülő részére odalapintotta a lapatot.

— Fityfity! — hangzott fel alulról s a diákok rögtön föl-huztak.

Gígó Marczit megcsóválta a fejét, de valamint a diák sem szólt semmit, azonképpen ő sem árulta el gondolatait.

Következett a második diák. Alig ért le, ahoz is odanyomódott a tüzes lapot s az is elkialította magát: „fityfity!”

Ezt is rögtön fölrautották s Gígó Marczit még jobbn csóvalta a fejét és mikor rákötöttek a derekára a kötelet, azt mondta a diákoknak:

— Már megkövetem alásnan az ifurakat, engem ugyan egy-két fityfityre fel ne rántsanak, mert én egy csókkal ugy sem érem be!”

Alig ért le a szegény Gígó Marczit, a két diák ellábolt, alulról pedig, egy kétségbeesett hang kiáltá:

— Fityfity! Tyah, millióm fityfity! Minden fityfity. a mi csak a világon van!

Hiába kiáltott szegény Marczit, nem használt a jelszó s ettő az időtől kezdve nem is neveztek többet a régi becsületes Gígó nevén, hanem innen datálódik új neve, „fityfity”.

15-ike a népjólét bizonyítását célzó törekvések kiinduló pontja leszen.

A népeknek szabadságon kívül kenyérre is van szükségük s követelik a munka egyenjogúsítását a földvel.

Ez a követelés még nagy küzdelmek kútforrasává válhatik; de bármily véget érjen is ez a harc, — az kétségtelen, hogy a márciusi idusán megszületett egyenlőségi eszme csak akkor válhatik igazgá, csak akkor érvényesül teljes valójában, ha ebben a harcban az erőszak nem győz, hanem a szeretet és a békefelteletket nem a góg, hanem a kibékülés szelleme fogja áthatni.

Országgyűlési napló.

— **márc. 12.** — A képviselőház mai ülésén Péchy Tamás elnököt, jegyzőket voltak: Josipovich Géza, Esterházy Kálmán gróf és Zay Adolf. Az elnök bemutatta a horvát-szlavon-dalmát-országgyűlés elnökének átiratát, melyben értesít arról, hogy Zindl Antal horvát-szlavon-dalmátországi és közös magyar-horvát országgyűlési képviselő folyó hó harmadikán elhunyt. A ház jegyzőkönyve fejezi ki részvételt. Bemutatta azután a főrendiház elnökének többrendbeli átiratát több törvényjavaslatok elfogadásáról. Továbbá bemutatja Alsó-Fehér vármegye közönségének feliratát, melyben Hajdúvármegyének felterjesztést pártolván, a vármegyék javadalmasait szabályozó 1883. évi XII. t.-ez módosítását kéri. Békés vármegye közönségének feliratát, melyben az egyik királyi táblát Nagy-Varada helyezni s Békés vármegye ezen tábla hatóságához beosztani kéri. Fejérvármegye közönségének feliratát, melyben a vármegyei nyugdíjalapok illettek egyenértékű adó alól való mentesítése tárgyában kérelmez. Balogh József s 1437 társ cselegdi lakosoknak, melyben az 1887. évi XLVII. t.-eznek a borfogyasztási adó árszábitását, valamint az 1888. évi XXIII. t.-eznek a nagybani eladás mértéke megállapítását szabályozó 31. cikk módosítását kéri. Kiadották a kerényi bizottság. Hegedűs Sándor a pénzügyi bizottság előadja be-terjesztette a pénzügyi bizottság jelentését a hazai ipart támogató pénzügyintézetnek adható állami kedvezményéről szóló törvényjavaslat tárgyában. Kéri a jelentésnek és a módosításnak törvényjavaslat szövegének kinyomtatását és annak idején az osztályok mellőzésével napirendre tűzését elrendelni.

A tárgyalás napjára néve az elnök valamelyik legközelebbi ülésen fog előterjesztést tenni. Hagara Viktor be-terjesztette a kerényi bizottság 17. sorozatát, kéri azt kinyomtatni, szétosztatni s annak idején napirendre tűzni. A szombati ülés napirendjére tűzték ki. Végül az elnök így szól: „holnap fél egy óra ismét üzenet fog érkezni a főrendiháztól, legelőszörül lenne, ha a t. ház a főrendiházi üzenet átvételére holnap fél egy óra körül ülést tartana.” (Helyeslés.) Az ülés végződik d. u. 12 óra 20 perczkor.

— **márc. 13.** — Március 13-án, Metternich bukásának, II. Sándor császár végének a napján, ismerte be hivatalosan a képviselőház előtt bukását Tisza Kálmán. — Délre volt hirdetve a képviselőház ülése, de már a kora délelőtti órákban meglátogott az országház környékén, az ott mindinkább szaporodó népen, hogy nevezetes nagy esemény van készülben. Hőmpölygött a nép a Sándor-utczán, a közlekedés mindinkább nehezébbé vált, a rend fenntartására aközbe kellett lenni a rendkívüli nagy számmal kivonult rendőrségnek. Splényi detektívfőnök, rendőrtanácsos, Kolozsvári jözeffvárosi kerületi kapitány s Lick rendőrfelügyelő, a ki nekül már alig lehet elképzelni az országházat, mert a legesenedeb napokon is ott kellett az országház kapuja előtt védelmezni a Tisza kormány népszerűségét, álltak az ólén a kivonult rendőrségnek. Ma könnyű munkája volt a rendőrségnek. Nem a felháborodástól igazoltó néppel volt dolga. Meglett a Sándor-utczán, a muzeumkert riaszatója mögött sírú sorfal képződött kivánsi emberekől, a tömeg nőttön nőtt, de a tömeg erejének ónzete sehol sem nyilvánult. A rendőrközeléssel szemben ott álltak a Sándor-utczán tavaly mozgalmass napjaiból jól ismert alakok. Konfliktus még sem keletkezett, elejét vette annak az eltagadhatlan nyilvánuló általános örömrézt. A közörm valami hangos ünneplés még sem nyilvánult, mintha látszott volna a népen, hogy a mig őt örvend, addig vannak, kik ma temetnek. Szép temetés volt. A „zsulfoit ház és zsulfoit karzatok” jelzőnek superlatívusaival kell ma írni. Sok ostromot állt ki a házmagyi hivatal, de aligha valaha oly erővel, mint ma. A belépti-jeget kéri a jeget kéri két protegáló képviselő sorának nem volt s hosszú, so vége. — Felegyörgő nagy mozgás keletkezett a baloldali folyósón. Megérkezett Tisza Kálmán.

Eszrevételment végig a termen, hogy heűljon a miniszteri bárszónszékbe. A miniszteri székek esahamar megtelek. 12 óra 40 perczkor azt monda az elnök: „A miniszterelnök kíván szólni.” Contuierne omnes, egy pillanat alatt elcsendesült a társalgás zsbongása s felemelkedett miniszteri székeiből Tisza Kálmán. Nem fogadta „Hoeh!”, hanem a legmelyelő esend. E mir szokatlan fogadtatásra mintha vissza nyerte volna Tisza Kálmán régi erejét. El nem titkolható igazottsággal bár, de tüzzel, hévvel beszélt. Háromnegyed egykor hangzott el ajkáról az a korszakot szóló nagy szó: „**Lemondtam.**” E kijelentése, a mely még csak nemrég is hihetetlenül hangzott volna mindenki előtt, felhangzott az ellenzéken: Eljen a király! Ezzel a korszakkal kezdődött a Tisza-alom végítéseségének gyászszertartása. Elhangzott az utolsó szó, Tisza Kálmán miniszterelnök ajkáról s felállott utána a függetlenség és 48-as párt elnöke Irányi Dániel. „Temetni jötem Caesart, nem diésni!” kezdte vele Irányi. S bizony nem diészte. A jobboldal ismert lörmszó gárdája szokatlan erővel lépett sközébe. Nem akarták hagyani szólni Irányit, s az ellenzék, a Tisza bukásán örvendő ellenzék, türelmes volt a jobboldalról jövő esendavarrással szemben. A Tisza-kornak utolsó napjához méltó volt különben ez a mai parlament botrány. Szeresem, hogy az örvendő ellenzék egyáltalán nem volt barzias hangulatban.

Falregőlt harmában magya el miniszteri széke Tisza Kálmán. Az utolsó kísérletet hajtá Péchy Tamás, a ház elnöke adta Tiszának: egészen koesztjág kísérte ki. Tisza koeszbaszállaskor egy kormányparti fiatal újságró atszaladt a muzeumkert ajtaja

előtt álló polgári ruhás rendőrök közé, s ott egy éljént kiáltott. Két detektív s egy véletlenül ott álló kormányparti képviselő vizsgálgatoza az éljént. Tisza Kálmán népszerűsége e mesterkelt nyilatkozására, a házról kijövő ellenzék képviselői hangosan felcazagtak, a muzeumkert riaszatója mögött állók pedig abezugoltak. A Sándor-utca s muzeumkört sarkán álló egyetlen ifjak azt kiáltották Tisza koesztja után: Jó éjszakát!

POLITIKAI HIREK.

* **Az országgyűlési függetlenségi és 48-as part f. hó 11-iki értekezletén,** a melyen a párt tagjai igen nagy számmal voltak jelen, a párt élnek eszmecserét folytatott a miniszterválasg alkalmából beállt helyzettel szemben való teendőkrol. E kérdéshez hozzászóltak Irányi Dániel, Polónyi Géza, Ugron Gábor, Holty Ignác, Győry Elek, Thaly Kálmán, Károlyi Gábor gróf, Szentkirályi Albert, Polónyi Géza, Holló Lajos és Zoltán János. Ezek felszólalásai után a párt egyértelműleg elhatározta, hogy a honossági kérdésben elfogalt állásponjt ezentul is fenntartja s ennek kijelentésére Irányi Dánielt kérte fel. A mennyiben a kormány a honossági kérdésben törvényjavaslatot fog benyújtani, azt e szempontból fogja a párt megbíralni. A mennyiben pedig az új kormány a honossági törvény revizióját elejtené, a párt fogja a kezdeményezést megragadni.

* **Képviselők ebédeje a királlyal.** F. hó 11-én este 6 órakor udvari ebéd volt a melyre 28-an voltak hivatalosak. Résztvettek az ebéden Rómán Miron metropolita, hr. Hornig püspök, Csémeghy Károly és Hollán Ernő altornagybíró tükos tanácsos k. Boné Géza, Dszewitz Utz gróf, Szegedy Béla és Révay Gyula hr. kamarások, Károlyi István gr. Ródl Béla hr. és Lukács Antal főrendiházi tagok, Apponyi Albert gr., Asbóth János, Emich Gusztáv, Fereczk Gyula apát, Fluger Károly, Hegedűs Sándor-Horváth Béla, Nappel Ferencz, Busbach Péter, Wahrmann Ró orsz. képviselő, gróf Wolkenstein főkönyhamester, Pápay osztályfőnök, Bolfras vezermegye főhadnagy, Sachs korvett-kapitány szarnysegéd, a parancsörzszt, az őprarasnok. Az ebéd végzetével e felsége egy órány tovább cselelt tartott, mely alkalmával a megjelöltek mindenket megcsillósított tüntette ki. E felsége nagyon jó szímben s jó kedélyben volt. Hosszasan beszélgetett valamenyi vendégével. Alálános érdeklődés tárgyát képezte a cerele-n a király beszélgetése Apponyi Albert gróffal, a ki mint delegátus volt ugyan delegációjánál udvari ebédekben, de mint egyszerű képviselő nem. Gr. Apponyi Albert az első között volt, kiket a király megcsillósított tüntetett ki. A felség az ellenzék pártok hangulatáról kérdezősködött a gróffal, ugyanev volt a tárgya a király gr. Károlyi Istvánnal folytatott rendkívül szíves és hosszas társalgásának s ennek során a király érintette a honossági törvényjavaslat ügyét. Asbóth Jánostól azt kérdezte a király, hogy Boszniaórol több könyve megírása óta volt-e az okkupált tartományokban. Asbóth azt felelte, hogy újabb időben nem jart Boszniaiban, de általában foglalkozik a boszniai állapotokkal, csak nemrég jelent meg Boszniaórol szóló művének angol kiadása, épen akkor, a mikor a boszniai panszláv igazotok is az angol sajtóban helyet nyertek. „Igazotk mindenütt vannak felebe a király s különösen örvendtes dolognak mondta, hogy Bulgáriában sikerült elfojtani a panszláv igazotkát. Szóba kerültek a magyarországi „igazotk” is, s Asbóth megjegyezte, hogy ha a kormány az igazotkókkal szemben a kellő egyenlőség felé lép, megnyeri a közvélemény. Csémeghy Károlytól a királyi táblák decentralizációjáról beszélt a király. Fereczk Gyula apattal a felvidék kivárolásáról szöbött. Hegedűs Sándorral, mint egyáltalában a legutóbbi képviselővel, a helybeli helyzetéről beszélgetett. Szegedy Béla előtt hangzott a szabaddal párt öszetartásának szükségességét, Nappel Ferenczről szóba állta, sajnálkozott Tisza Kálmán távozásán s diéserte Tiszának a kormány-liség helyonyolítása által tanusított loyális és korrekt magatartást. Busbach Péter előtt is a szabaddal párt öszetartását hangzottata a felség. A cerele közel egy óráig tartott.

* **A kir. titelótlablak és főügyeszek decentralizációjára** ügyében egybeültött szaktanácskozomány az igazságymiszter elnöklete alatt tartott három ülésben befejezte tanácskozását. Az ánként nagy többsége helyeselte az igazságymiszterterületben kidolgozott tervezetet, s így, ha az új kabinet a székhelyeket véglegesen megállapítja, semmi sem áll utjában annak, hogy a tervezet a törvényházas elterjesztessék. Az ország összes táblái bíráinak száma kétszázharminc lesz. A fizetésök ökönt vannak előíranyozva; az elnök 6000 frót s (a vidéken) 1000 frt lapkénzt kap, a tanácselnök 5000 frót és 400 frt labkért, a bíró pedig 3000 frt és labkért. A tábla elnökének a teljes szervezés idejéig jogában lesz a kerületben működő törvényszéki bírákat kiséget bírákúl e táblához berendelni. Minden titelótlabl főügyeséget kap.

Megyei s helyi hírek.

* **Kinevezés.** Az újvidéki kir. törvényszék elnöke a vezetésre alatt álló kir. törvényszékekhez Csatsch Dező palánki kir. járásbírosági díjtalan joggyakorokot, díjas joggyakorokká nevezte ki.

* **Kitüntetés.** A király a m. kir. államasutak szolgálatában egyáltalán és különösen az új szakaszszemélydíjazás következtében rendkívüli mérvben megugyobbodott forgalom sikeres legyözése körül szerzett érdemek ölméréséül: barlak Schiller Károly kamararandék s államasutai főfelügyelőnek, a II-nd osztályú vaskoronaerandék díjmentesen, II-béling Ferencz főellenőrnök, szabaddal állomásfőnöknek a koronás arany érdemkeresztet adományozta.

* **Hymen.** Császár Géza Zomborban állomászó m. kir. honvédszázados jeget váltott Popovits Vazul ó-beseci lakos, orsz. képviselő leányával, Irén k. a-nnyal.

* **Hirdetmény.** Zombor szab. kir. város tanácsa által hóhözrét teték, miszerint a f. é. február hó 26-án tartott törvényhatósági bizottsági közgyűlés 28. szám alatt a bajai út baloldalon a Bezeredy-féle háztól a bujai út városrompöig terjedő utcait telkeket 30 méter szélességben, úgy a Ferencz József gyalogsági laktnányát a boltelkekhez tartozóknak jelentette ki. — Ezen határozat élen jelen hirdetésnek keltezől számított 15 napon át vagyis 1890. évi március 26-ig felebbeszek a városi tanácsához ezimezve, benyújtandók. — Zomborban, 1890. évi március hó 11-én. Dr. Csíhás Benő, polgármester.

* **Hymen.** Vöcsi Emil dr., szabaddal ügyvéd, eljegyezte Kellner Ilona k.-at Debreczenből.

* **Vettük a következő felhívást közzététel ezéjából:** Bácsmezei 1848/49. Honvédegyetlet. A községök érdemes előjáróságának, Megkerestetik tisztelőit az előjáróság, hogy a helységben élő és honvédegyetlevényül ellátott 1848/49-és honvédegyetnek nevit a megközlött jegyzékek bejegyzésén, a kapcsolatos rovatokat felkiesmeretesen megbízhatóságig kifőntén, s ennek megteremtése után a jegetéket haladéktalanul az alírott elnökséghez beküldeni sziveskedjék a végül, hogy ez még e hó vége előtt az az illetékes helyre eljuttathasson, amél is inkább, min ön, kifőnt van arra, hogy a szükölködő honvédek anyagi segélyben legyen részesül. Kelt Zomborban, 1890. március hó 10-én. — Házfőnök údvöszölettel Vajuvéjli Zákár, egyetlen elnök, Reiter Sándor, egyetlet jegető.

* **Hírek a dalárdából.** A zombori kaszárnyegyeleti dalárda vasárnap délután tartotta Próbát Ernő elnöksége alatt XVIII. évi rendes közgyűlést. A közgyűlésen 20 férfi- és 7 nőtag volt jelen. Az elnök jelentés szerint a dalárda az 1889. évben 10 alkalommal lépett fel nyilvánosan, és pedig rendezett két dal- és táncmulatót s 8 ízben énekelte a róm. kath. templomban. A működő tagok száma az 1889. év végén 41 volt, ezek közül 8 nő és 33 férfi. Az alapító tagok száma 14. Partoló tagokat az 1889. évben nem vettek fel, mert a viszonyokra való tekintettel négy kötelező daléstei rendezésének terheit nem vállaltatták magukra. A tisztelői tagok száma a múlt évben Bergman Agost főnyel. tan. által nyolcra szaporodott. A zeneműtár mintegy 2400 kottafelének és zenedarából áll. A határos és szertejáró énekek kottáiból 600 frt. Az 1889. évben a bevetel 174 frt 56 kr., a kiadás 168 frt 93 kr volt s így a készpénz-maradvány 6 frt 63 kr. Alapítványokban és egyéb célokra költött az egyenlővel vegyona a múlt év végén 134 frt 43 kr volt. A tisztújítás eredménye a következő: elnök lett Próbát Ernő, alelnök Valtér Sándor, titkár Bieber Gyula, pénztáros Husvölgyi Károly, zeneműtárunk Kiss Pál, szórakozó Szvetekólyi Sándor; választmányi tagok: Thim Antal, Wolf Ida, Csapcsen Sándor, Esztergomyi Károly, dr. Horváth Akos, Karvay József, Riez Soma, Stojkovics György és Traub József; számvizsgálók: Gavansky Miklós és Mihályi Ernő. A karnagyó állást, erre alkalmas és elfogadásra kész működő tag bíránya miatt nem töltötték be. Berger Antal, eddigi karnestart, ki betegesége miatt nem viselheti tovább tisztét, tisztelői taggá választották, a választmány javaslatát, mely szerint a Zomborban létesítendő zeneközokola javára egy előadás tiszta hozatékának fele volna juttatandó, a közgyűlés elfogadta. A március hó 7-én tartott választmányi ülésben működő tagoknak felvették Gavansky Miklós megyei alszámvevő, dr. Horváth Akos főispáni titkár és Stojkovics György kir. törvényszéki bíró.

* **Kinevezés.** A király Bittó József aradi törvényszéki jegetőt a zentai járásbírosághoz albíróvá nevezte ki.

* **Az utolsó jutalomjátékok.** Két érdekes jutalomjáték lesz még a jövő heten. Az egyik, f. hó 17-én: Csiky „Órok törvénye”, a II. a l-m a y Imre igazgató jutalomjátékául. Az előadás még érdekesebbé teszi az, hogy főlvonásokban Buder József ur a „Sáčekinyeni trombitás” című operából Werner főbesádalát fogja énekelni, a jutalmazandó iránti sziveségből. — A másik pedig, E. Kovács I. k. é. kedden folyó hó 18-án lesz. Színe kerül: „A szababinnök elrablása”, vigjáték. — E. Kovács Ika már első feltekerő nagy tetszést aratott, s kedves játékaival ma már a közönség kedvencezévé vált. — Későbbküvöl e két jutalomjáték nagy közönséget fog vonzani a színházba; amél is inkább, mert e két jutalomjáték az utolsó lesz a jelen színiadóban.

* **Közönségtelnyilvánítás.** Mindazok, kik a f. hó 8-án a f. városi övögyeslettel pénztárának javára rendezett piknik sikeréül közreműködni szivesek voltak, különösen a kedves műkedvelő kisasszonyok, kik nemcsak a ritka szép szímben meglelt vendégként tanusított színeszömbeségükkel azaz hangulatot indított öbzertelen, mely az estélynek a kedélyeség-jellegét kölcsönözöte, hanem mivel a mulatság létrejöttével esakis egy-adi közl ritka kitartással párosult buzgólkodásának köszönetül, fogadják. A bőveci kiérdemelt ölméréséket és legösztölött köszönetüket, Zombor 1890. március hó 12-én, a f. vár. övögyeslet elnöksége.

* **Szabadda város színygyi tanácsa,** mint nekünk írják, testületileg lemondott tisztéről, mivel javaslatát a városi tanács nem fogadta el.

† **Vettük az alábbi gyászjelentést:** Wenczel Alajos f. é. március hó 12-én, hajnali 3 órakor: a halottai szenteség felvétele után, életének 77. évében elhunyt. Elhunytát keseregik gyermekei: Zaubauer sz. Wenczel Emma férjével és fiával, Lajos nevével és gyermekeivel, Antal nevével és gyermekeivel, Józsa, Bódog nevével és gyermekeivel; menyje: özv. Wenczel szül. Pachner Mariska. A meghalodogult hűlt tetemei f. évi március 13-án, esütőriök reggeli 8 órakor tognak a róm. kath. egyház szertartása szerint beszenteltetni és Szabadda-kán a család sírholtban elhelyeztetni. Az öngesztöl gyaszimise március hó 13-án reggeli fél 8 órakor lesz. Újvidék, 1890. évi március hó 12-én. Aldás és béke poraira!

* **Uj állomás.** A „Bács-Bodrogh” vármegyei helyiérdekű vasutak szabadda-ó-beseci vonalon levő „Vernies” állomás a kereskedelemügyi miniszter rendelele folytán ezentul „Békova” nevet fog viselni.

* **A regále-kötvények kibocsátása.** A Bud. Corr. jelenti: Ama bejelentések, melyekkel a regaletulajdonosok a részokra esedékes megváltási címletek fejében készpénz elfogadásra készeknek nyilatkoztak, több mint 30 millió forintnyú kártalanítási öszségeget toglának magukban. Most azonban csak ama regaletulajdonosok jelentkezését lehet figyelembe venni, kiknek tulajdonjoga unnes megtámadva. A pénzügyminiszterium enlfogva kénytelen e bejelentéseket pontosan átvizsgálni és megostálni, a mely munka huzamos időt vend igénybe. Eddig a 8000 bejelentés körül csak 2000 volt megvizsgálható ezek után mindössze csak 8¹/₂ millió forint fizethető ki készpénzben. A teljes öszeg, mely most a magán-regaletulajdonosoknak kifizethető lesz, körülbelül 20 millió forintra fog rugni.

* **A tiszaföldi telepítők.** Seoss szabaddal városkapitány és Császár Péter, a topolyai járás főszolgabírája, egy kiterjedt eszlösözvetkezést indoztek fel, mely telepítés útján akart pénzhez jutni szegény, könnyen hűző emberek rovására. A topolyai községi előjáróság ugyanis jelentést tett, hogy egy ottam Bartha nevű lakos egy idő óta a lakosságot kitélepedésre bizgatója fel s egy Tisza-Kálmánfalva közeleiben létesítendő telep felállítására a szegény emberektől pénz szorol ki. A vizsgálat folyamán kiderült, hogy a eszlös útj megterekben őzték s Barthanak az egész Bácskában vannak ögynökei, kik a nepet telepek alapítására boldogitják s pénz esznak ki tőlük. Az egész székhamossagnak kezdője azonban nem Bartha volt, hanem egy Kovács nevű tiszka-kálmánfalvi lakos

ki magát a telepek elnökének nevezte s a ki többek között a népet őrzi, hogy a telepeltetés ügyében nehogy a község bírójához forduljanak, mert ő egyenesen magával a miniszterrel érintkezik ebben az ügyben. A szélhámosok jó részét már elfoglalták a náluk lévő pénzt is.

* **A búcsúelőadás.** „Pepita”, Hegyi Bélának, az „Uff király” és „Titkos eskü” tehetséges társszerzőjének az új operettje, mely a népszínház idei szezonjának legkimagaslóbb darabja, szerdán kerül színpadra először színházunkban búcsúelőadásul. A kik kedvelői a kedves, fülbemászó zenének, nagy élvezetet fognak benne találni.

* **A törvény — törvény.** Esküdtsek felmentette volna, bíróság elítéli; amaz a lelküismerete, emez a paragrafusok szerint ítélt. — Az eset röviden az: Grünberger Simonnak szép fiatal felesége van, s a házastársak boldog életet élnek. S ekkor közbejött egy harmadik; ebből az esetből Vargay Ferencz a neve s valamikor fiskális volt. Vargay szobaur volt Grünbergernek, s elszerte a csinos menyecskéket. Hosszas idő múltán a férj rajtot a dologra, — s megböcsöt a feleségnek, mert nagyon szereti. A nagylelkűség persze hiába való, a menyecske másnap már megint a szeretője öleiben ül. A férj rovalverrel a közömben keresi fel a családot, s megellegek mint egy kutyát, rivalja rá. A szerető a rovalver elől rovalvert tart és szemben állnak egymással férj és szerető fogvalverrel a kezben. A két lóvász majdnem egyszerre dördül el. Ekkor közbejelennek idegenek, s feljaján a férjot. Vargaynak nem történt baja, Grünbergernek a golyó szomszédjába fúródott. Ez az eset. — A megölt férj ma gyilkosság kísérlete miatt került a bírósághoz elő, s a bíróság elnök Toth Ernő, bírák Reichter Antal és Kirs József a vádlottat a tulajdoni nyilatkozat körülmények figyelembevételével szándékos emberölés kísérlete miatt egy hónapra fogságra ítélte. Az okadisház pedig kimondta, hogy ha a törvény nem kötne a kezét, szívesen felmentené a vádlottat; amde a bíróság köteles a paragrafusokhoz alkalmazkodni. — „Hja, a törvény — törvény!”

* **Vidéki serteskereskedelmünk.** A földművelésügyi miniszter a következő körrendelettel intézte valamennyi törvényhatóságokhoz: „Minthogy az ország területén, valamint a kőbányai sertespiacra uralgató ragadó száj- és lórmájás feltűnése enyhé lefolyású és e mellett szűnőben is van, a serteseknek Kőbányáról való behozataltól korlátozott, immár a viszonyok változása által helyzetnek meg nem felelő múlt évi november 28-án 65.481/III. S. 1889. szám alatti körrendeletnek kiváratos módosítása szempontjából ezenel elrendelem, hogy a jelen rendeletben kelttől fogva a sertesek az ország területéről engedély nélkül, vasúton a kőbányai piacra szállíthatassanak, megjegyzésem azonban, hogy a serteszállítványok szabályszerű marhahússal látandók el. Magától értetve, hogy ezen sertesek múlt év augusztus 3-án 40.225/III. S. szám alatt kelt rendeletében értelmeiben a vasútra való feladások, az illető szakértő állatorvosok által szigorúan megvizsgálandók. Felhívom a törvényhatóságok, hogy a jelen rendeletet azonnal tegye közzé és a rakodókaim alkalmazott vasúti szakértőket megfelelően utasítsa.” Az alkalommal nem lehet figyelmen kívül hagyni a földm. minisztr. ez intézkedését, mely által egy vidéki serteskereskedők mint tenyésztők ama vélekedését, mintha a kőbányai sertespiacot több kőbányai nagykereskedő spekuláció hajlamaiból kifolyólag monopolizálni szándéka lett volna, eloszlatta. Bármiy nyomozástól s érzékenyen hatott a vidéki serteskereskedőkre és tenyésztőkre a kőbányai piacotól való távolmaradás, ép úgy megérezte azt a kőbányai sertespiac is, a mennyiben a vidéki serteskereskedők igyekeztek áruiknak a bécsi piacra szállást alapot teremteni. Nem elég hát ilyféle rendeltet kibocsátásánál kizárólag a kőbányai szakkörök meghallgatni, figyelembe kell venni a vidéki serteskereskedőket és tenyésztőket is, kik megmutatták, hogy a kőbányai piacot veszélyeztetni képesek, ha éppen erre kényszerítenek.

*) **Lakás-változtatás.** Danninger Ádám dr. az összes orvosi tudományok tudora, a budapesti és szegedi születési és nögyógyászati körökök több évig volt tanársegéde, nögyógyász és gyermekorvos. lakását a Falcione házól Csendes-utca, 126. sz. alá a takarékpénztár szomszédságába tette át.

*) **Kiadó lakás!** A füzetában egy emeleti 3 szobából konyha, pince, és padlásból álló lakás; továbbá egy alkalmas műhely-helyiség kiadó. Bővebbet ezen lap kiadóhivatalában.

*) **Legkellenessébb** időtöltés a lombfűrészi foglalkozás, melyhez összes felszereléseket. Lombfűrészt Javor, ében, szászke rózsza stb. díszeket vasalásokat Tetsch Gaspár optikus és sebészeti üzletében kapható.

— **Budapesti Hirlap.** (Szerkesztők és lap tulajdonosok: Csukassi József és Rakosi Jenő.) A „Budapesti Hirlap” újévvel pályafutása tizedik évébe lépett. Az elmúlt évek óriási haladás korszakát alkotják a magyar zsurnalisztika történetében és a Budapesti Hirlap talán elfoglaltsg nélkül mondhatja magáról, hogy övé az első és korszak megindításában, mely a magyar sajtót a legmodernebb és legkitünőbb európai sajtó magaslataira emelte. A Budapesti Hirlap ezáltal törekvésében betöltötte, hónapról-hónapra, évről-évre, szakadatlanul nagy arányban növekedett, támogatja Magyarország intelligenciájait: a világ legfogékonyabb, legmegtünőbb és ragaszkodásban leghűbb közönsége. A decennium küszöbén elmondhatjuk, hogy a Budapesti Hirlap a múltval magyar újságvilág közönség mandatarusa. E megbízatás óriási erkölcsi súlyával veszműk részt a vélemények harcában és a közölgölk intézésében. Hogy milyen sikerrel, arról az elmúlt és a jelen viszonyok legkésebben tanusodhatnak. A védelmi vita alatt, az alkalmány-és nemzetellenes kísérletekkel vívott elszánt küzdelmünkben, valamint a ferde pártviszonyokból eredt fonák helyzetek kritikájában, melyek okai és forrása a jelenlegi világsg, a Budapesti Hirlap minden egyes száma a nemzeti jogok és aspirációk diadalmas hőseként szállott sikra. A közönség érezte, hogy lapunkban a legbiztosabb, legbátrabb és legelszántabb nyilatkozott meg a közérzélet szava. — Es mikor a közönség napról-napra lavinaként növekedő tömegével segítségünkre és támogatásunkra jött a Budapesti Hirlap döntő erővel működő közre a vitás kérdések megostromlásában, a politikai fordulat és az új események előkészítésében. A pártotól független, csakis a közérdek által vezérelt és saját becsületesség győződésünköt diktált működésünk akkor érte el legszebb jutalmát, a mikor minden igaz magyarebr a Budapesti Hirlapban kereste és találta a nemzeti ügyek legfelfáradhatlanabb, legszívósabb és legvehemensébb védelmét.

Legbuzgóbb iparkodásunk, hogy a Budapesti Hirlap a jövőben is az maradjon, a mi volt, aminek indult, a mely irányban hatalomra növekedett, a miben az elsőséget nem engedte hát el soha senkinek: a legmagyarabb újság, tartalomban, lélekben, szóban egyformán. A legmagyarabb újság és mint ilyen a nemzeti érzelmet leghűbb tolmácsa, éberszöveg, igazója és ha kell langba borítója. A legbiztosabb tudatossággal hirdetője és valljuk, hogy olyan időkben, a mikor a nemzeti eszmé felfertartó és államalkotó erővel érvényesíti magát mindenütt, hogy ugyanakkor nemcsak jog, hanem kötelesség nekünk ma-

gyaroknak a sovínizmus lelkesedésével, türelmetlenségével szolgálja a nemzeti irányműködés és mindenkor. Ez a mi programunk. E programunkkal nekünk adott igazgat a magyar közönség, mely semmitől sem irtozik inkább, mint a színtelen és letketlen kozmopolitaiságtól, a hamisságotokra és az emlékek megtevesztésére alkalmas cifra jelszavaktól; nekünk adott igazgat, midőn lapunk szinte hihetetlen mértékben felkarolta és egyre jobban terjeszti.

E programmal folytatjuk a jövőben is mindennapi munkánkat a közügyek szolgálatában. Polytatjuk erősen fegyverkezve a nagy tasúkra, a melyek a közeljövőben a nyilvános élet minden unokására várnak. A nemzeti munkából részt kérünk és részt fogunk benne minden legjobb tehetségünk szerint, pártolva és támogatva mindent, a mi szükségös, életképes, derék és jó; ostromolva, üldözve mindent, a mi ezáltal felszög és beestelen. Ebből zándékuink nem: leg bennünket korlatozni semmiféle személyi tekintet, parti- és hatalmi érdek és nincs az a politikai fordulat, melynek kedvéért és érdekében partatlanságunkat és elfogulatlanságunkat csak egy pillanatra is feladnók.

A szigorú objektivitás útját fogjuk követni a zsurnalisztika minden egyéb ágában. Az irodalom és művészet kérdéseiben mind eddig, egy ezentúl is szigorúan melőzni fogjuk a pártlakodást és kikk-szelemet. — A mi megfelel a szép és nemes ízlésnek, az mindig elfogulatlan méltatásra fog találni lapunkban, a mely az irodalmi mértéket meg nem üti. Közleményeink irodalmi színyvonalkán előkelősége kezdetűl fogva legjobb gondunkat képezte. El is értük vele azt, hogy a Budapesti Hirlap a legkifogástalanabb magyarság 90 al iri újság és mindenekelőtt vezérékkel és tartalai irodalmi érték dolgában verseny nélkül állanak.

Tudósítások és hírek dolgaiban a legzadagabb és legmegbízhatóbb forrásokkal rendelkezünk. E nemu közleményeink megvalogatásánál mindig szemelőt tartjuk, hogy a legműveltebb és legképzesebb ízlésű közönséget szolgáljuk. A váloságot, igazságot és ildomosságot sohasem adozzuk fel a szenációknak. Az erkölcsi tisztaság, a jó és nemes érzés tisztelében tartásává a „Budapesti Hirlap” há, szolgálatkés és lelkiismeretes hazabartja óhajt minden magyar urinak. Az előfizetés feltételei: Egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy órára 1 frt 20 kr. Az előfizetés vidékről legelőször postautalvánnyal eszközölhető következő cím alatt: A „Budapesti Hirlap” kiadóhivatalának. IV. ker., kalap-utca 16. sz. — Az egész furdóivad alatt előfizetőink kivásására a lapot barhova utána küldjük, meg akkor is, ha a nyarant át többször változtatnak tartózkodási helyet. — A „Budapesti Hirlap” jelenleg rendkívül érdekes két kötetes angol regénynek közöl: „Doktor Kupido” irta Broughton Rhoda. E regénynek aprilis hó 1-szejéig a lapban megjelent részét (26 folytatás) az új előfizetők külön lenyomatban ingyen megkapják.

Hofheide Gasteleider fl. 10.50 per Robe und helere Caaditien vererbet post- und jollett das jollett Depot G. Henneberg (St. u. N. Jofierent), Zürich. Waier umgeben. Briefe löfen 10 ft. Peto.

Színház.

Kedden a „Méhék”, Bartók Lajosnak legújabb vizjátéka, került előadásra. (Múlt számunkból térszűke miatt kimaradt.) E darabot, melynek megszerzéseért és szírehozataláért az igazgatót elismerés illet, közönségünk a lapok útján legalább hírből már ismerte, de hevesebb érdeklődést nem tanusított iránta. A „Méhék” szellemes szövegével, választékos, sokhelyt költői nyelvezetével hívatott szerzőjére vall, s ha még sem tartozik az igazán sikerült színművek közé, az a mese közönség, csaknem érdektelen megalkotásában lel okát, míg a yambusokba szött, különben ügyes parbeszédék helyek-közel kissé elaradó terjengősükké a hallgatóra majd hogy unalmassá válnak. A női alakok jellemzése különben finom pszichológiai ismeretükről és megfigyelő tehetségről tanuskodik.

Az előadásnak is megvoltak a maga fény és árnyoldalai. Annyi tény, hogy a női szereplők a férfiakat határozottan lefotétek ügyesebb és értelmesebb játékkal. Bagi, Földváry és Mátray, mintha csak összehasított, megéveztek abban, hogy a szavak végét, és pedig elég gyakran, boszontó sietésséggel elharapták. Mátray különben, mint San Bacco marquis, olyan lehetetlen szerepet adtunk, hogy azt a legelső színművész sem tehette elfogadhatóvá. Bagi pedig egy holdvilágos dűnt jelenetben oly buzgón udvarolt, hogy a kéziratban foglalt zártjeles utasítás is elszavaltá sietésben.

A kéziratban így állt: Aurel . . . Hány óra? (Óráját nézi.) Nyolcz óra stb. Bagi ezt így szavalta: „Hány óra? Óráját nézi, nyolcz óra!” Szerencsére a hatalmas lapszt nagyon kevesen vették észre, mert a közönség akkorára már megúnta a színpadra figyelt.

Freznay Anna és Bodrogi Lina szépen és értelmesen játszottak, az utóbbi különösen Viola szerepében több ízben élelki természetnyilvánításokra bírta a közönséget. Nagy Vilma nagyon jó alak volt.

Szerdén **Kis herczeg** szórakoztatta a közönséget; Kovács Ilka takaros játéka köztetszésre talált, kivütle meg Kiss Pista. Szekulies Ida és Deák osztottak a sikerben.

Csatorfókön **Proletárok**. Csinynek rövid idő alatt elavult mányjátéka került színpad, melyben Bodrogi Línának volt alkalma az egész darab leghálásabb szerepében képességeit érvényesíteni. Mátray jó alak volt. Kőmivésné, Bagi, Deák, Halmay csak az eszembelet egészítettek ki, többet nem tettek.

Pénteken **Boccaccio** került színpad, mint Nógrády János jutalomjátéka. A czimszerepet Nógrády ügyesen adta, s ezen tulajdonképen primadonna-szerepnek énekeszeiben is meglepő sikerrel állta meg helyét; a kisszámú hallgatóság természetesen ismételve és élénken adta jelet. Kovács Ilka mint Fiametta nagyon jó volt. Kiss Pista, Deák, Szekulies Ida és Boross szintén elismerést érdemelnek.

Irodalom.

— A „Hét”, Kiss József hetilapjának utolsó, 10. számában egy nagyszabású cikkben ismerteté a szociálizmus történetét, hogy mit jelent az a vörös zászló, melyet a német császár maga tűzött palotája legmagasabb csúcsára, hogy miért pactál a német császár a szociálistákkal. stb. Esmegyezd, szépen írt kis tanulmány ez, mely a világmozgáló kérdés összes szárait egy fogba köti. Elsősorban Csáky Albin grófné cikkét kell felmentenünk, mely „Ésti hangulatok” címet visel. A nemes grófné költői prúzában megragadó hangulattal festi a különböző évszakok esihangulatait, melyek bizo-

nyos paralizmussal az emberi élet korszakaival összevágna, Thuránszky-Drávczky Julia nagyérdékű beszélye „A társalkodóné” e füzetben véget ér. Van a füzetben még egy érdekes novella Abonyi Árpádtól, a fiatal színműtöről, kinék „Apai örökség” című dráma a nemzeti színpadon szép sikert aratott. Címe: Miből lett Rómeo? Vánbéry Armin, a Kelet legjobb ismerője azt írja meg, hogy milyen a sajtó keleten. — „A Hét” egyik tárczeiroja verve szellemesen beszéli el látogatását Blaha Lujánál és ismerteté abunkepeinek érdekesebb hátiratát, hogy Andrassy Gyula gr., Apponyi Albert gr., Munkácsy Mihály, Liszt Ferenc, Planquette, a híres Judic és közéletünk nevezetességei miként mutatják be hódolatukat a nemzet csalágyának. „A hét” előfizetési ára egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. Kiöfizetheti „A Hét” kiadóhivatalában. Magyar-Akadémia-palota, Budapestben.

— **Kineset**, szellemi kineset szerez az, a ki a „Képes Családi Lapok” című szípirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra előfizet. E lap gazdag tartalmával, értelm és izlésmesítő olvasmányai valóságos szellemi kincsárát képezi a magyar családoknak s „Nő a házbán” című mellékletével nélkülözhetlen barátja a családlányának. A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. s a kiadóhivatal (Budapestben, nagykorona-utca 20. sz.), melyhez az előfizetéseks legelőszörűben postautalvánnyal intézendők, kívánatra ingyen és bérmentve szolgál mutatószámokkal.

— **„Az én újságom.”** Nines meg teljes negyedéve annak, hogy megkezdette pályafutását „Az én újságom”. Benedek Elek és Pósa Lajos szerkesztésében s már is valóságos kedvezővé lett a magyar gyermekvilágnak. Kezdetűl fogva élénk figyelemmel kísérjük az újság minden egyes számát s örömmel konstataljuk, hogy az elismert nevű szerkesztőkbe vetett reményeinkben nem csalódtunk. Valóban, az „Az én újságom”-ban a gyermekvilág egy a szó igaz értelmében magyar újságot kap, melynek sem olvasmányában, sem képeiben nyoma sincs az idegen szellemnek. — Hogy mily nagy olvasóközönségre van már most az „Az én Újságomnak”, azt örömmel látjuk a talánymegfejtők óriási nagy számából, de e lap meg is érdemli. Természetesen, a kiadók is nagyban elősegítették ezt az alapot, hogy a lap előfizetési árát egy évre 4 frtban szabták meg. Ilyen olcsó gyermeklap még nem volt s nincs is ezidőszent. Megemlítjük még, hogy a kiadók (Singer és Wolfner cég) minden második számban 3—4 könyvet sorolnak ki a talánymegfejtő előfizetők közt.

CSARNOK.

N hoz.

Bú ne gyötörje lelkedet,
Bánat ne érje éltedet;
Ne töprengj, ne törd magadat;
Lesz még read is virradat.

Nincs érdem nélkül jutalom!
És érdem van, angyalom,
Jutalmad el nem maradhat;
Lesz még read is virradat!

Csolnak Sándor.

A szerelem halottja.

Elbeszélés.

Zimankós őszi délután volt. Az eső nagy cseppekben verődött az ablakhoz, és a szél is közbe-közbe oda esapott, mintha hatalmas hangjával valakit mély álomból akart volna felébreszteni.

Az ablaknál egy dőlöz férfi ül boldog és elégedett arccal, de melynek nyugalmát koronézik egy borús vonás és megzört köny homáslított el. Hídeg borzongás futott rajta keresztűl, mert kabátját szorosabban vonta össze magán, sőt meg is rakodott. — Talán valami fájdalmas emlék elevenedett fel lelkében?

Kezében egy női arczképet szorított, melyen látni lehetett, hogy már igen sokszor volt könyekkel áztatva. És a férfi vonásain egyszerűsre mind a lelkiismeret vádja is volt olvasható, midőn megjelent arczán a fájdalom árnyalata. — Gyönyörű, szürke szemű esőfog emelte az égre, mintha vizgázert könyörögne, mintha el akarná úzni a bánatos visít. Forró homlokát a hideg ablakhoz nyomta és kebléből nyögösszerű sírás tört elő.

Pedig e szenvedő férfi nem volt búns, csak nem tudta szeretni a nőt, kinék szíve érte dobogott s hullt is ki. Most hirtelen megeskölta a képet s keblébe rejtette, és könnyeinek nyomát igyekezett eltörölni s hamar felugrott.

Miért-e váratlan fordulat?

Néjének enist esengű hangját hallotta, a mint kedvenc dalát énekelte, és ilyenkor rendszeren férje szobájába tartott. Most is gyorsan felrúntotta az ajtót, és mint valami fárga mokus ugrott be s gömbölyű karjával egyszerre férje fejét megragadta, — elkezdte eskölni. Ottomár gyengén viszonozta esőkjait, de mejenek fel nem tánt, mert nagyon jó kedvű és boldog volt.

„Te Zsiga nagyon kényelmes vagy, — szólalt meg az eleven menyecske — a helyett, hogy megítenél nekem a dolgaimat elvégezni, — hát a helyett szobában ábrándozol.”

„Csak nem kívánhatod, hogy főzzek, mert nem tudok; de meg sokkal több munkam van, semhogy ilyenekre is jusson időm.”

